

[Bertel Dahlgaard.]

mer mig sommetider en følelse af, at finansministre i den nyere tid må være gjort af et andet stof end andre almindelige mennesker, og her er der ingen forskel på den nuværende finansminister og den foregående finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det er, som om skatter for dem ikke blot er noget, som af skatteyderne skal betales med glæde, men noget, som hos den, der opkræver dem, er forbundet med en særlig frydefuld fornemmelse. Jeg kan til tider gribe mig selv i næsten at længes efter Bramsnæs, selvom han kunne være ubehagelig. Bramsnæs havde en egen måde at dreje en mønt på, inden han gav den ud, en måde, der indgød en vis tryghed, som nu altfor ofte må savnes.

Jeg skal iøvrigt ikke fortsætte betragtningerne fra i går, men blot minde om, at det udgiftsniveau, den voldsomme oprustning har ført os op på, kun kan bæres af en gunstig konjunktur, og at en depression indenfor erhvervslivet i løbet af kort tid vil føre os ud i uholdbare tilstande. Hertil føjer jeg, at regeringen tillige har forpligtet sig overfor folkepensioneringsreformen, og det radikale venstre henstiller meget indtrængende, at regeringen ikke på andre områder handler således i økonomisk henseende, at denne forpligtelse tabes af syne.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Aksel Møller i går kastede alle betænkeligheder overbord med hensyn til en svækkelse af finanspolitikken. Det ærede medlem antydede, at hans parti ville stille forslag om 100 mill. kr.s skattenedsættelse, og det ærede medlem kom herigennem i en bemærkelsesværdig strid med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der ikke har været så hurtig til at omstille sig fra at være regering til at være opposition. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen føler sig åbenbart forpligtet til at være i nogen overensstemmelse med sine anskuelser som finansminister. Det syntes at fremgå af det ærede medlem hr. Edvard Sørensens udtalelser i dag, at han ikke var helt på linie med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, men det får vi jo nok snart klarhed over. Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at det hurtige sporskifte fra i fjor, da de konservative holdt igen overfor skattenedsættelser, til den store villighed til

skattenedsættelser i år ikke virker tillidvækkende.

Vi indenfor det radikale venstre har år efter år siden, skal vi sige, 1949 arbejdet for en nedsættelse af skattesatserne, hvor de var mest tyngende, og en afvikling af forbrugsafgifterne, hvor de var mest generende, alt efter hvad der var finanspolitisk forsvarligt på det givne tidspunkt. Denne linie vil vi også følge i år, og jeg skal give anvisning på, hvor vi mener lettelser denne gang må sætte ind, ligesom det ærede medlem hr. Aage Fogh i går på vort partis vegne antydede, hvor lettelser indenfor forbrugsafgifterne er mest påkrævede, også under hensyn til det finansielt forsvarlige i den givne situation.

Dernæst vender jeg mig til de fremsatte forslag vedrørende de direkte skatter. Jeg finder ingen anledning til her at fordybe mig i enkeltheder, da vi står overfor en stor skattereform netop på disse områder. De foreliggende lovforslag er stort set forlængelser af de gældende love, indtil behandlingen af den store reform kan tilendebringes. Med hensyn til de mindre ændringer, der er foreslået, forbeholder det radikale venstre sig sin stilling hertil, indtil udvalgsbehandlingen har gjort det muligt at tage standpunkt under hensyn til den indvirkning sammenhæng mellem de forskellige love, herunder også den forbindelse, der er mellem disse forslag og det finansielle resultat af behandlingen af de lovforslag om forbrugsbeskatning, der var til første behandling i går.

Jeg skal derfor indskrænke mig til et par bemærkninger. Der har i offentligheden været en del diskussion om den foreslåede forhøjelse af indkomstgrænsen for beskatning efter loven om værnescat. Jeg vil i den anledning minde om, at de hidtil gældende regler for denne indkomstgrænse er resultat af en overenskomst mellem socialdemokrater, venstre og konservative, og jeg føler en vis uvilje mod at blande mig i andres affærer. Jeg går ud fra, at de tre partier selv vil bringe den uoverensstemmelse ud af verden, som åbenbart er opstået.

Derimod ønsker det radikale venstre, at der i lovforslaget om den almindelige indkomstskat sker visse ændringer, der bringer nogen skattelettelse for mellemindtægterne; som man måske vil huske, kom vi under